

ражения на Майчинството като високо и прекрасно (оттук изтича сближението ѝ с невъзможно-възможния раждащ мъж). Когато Яворов пише за писането, за измислянето, той натрапчиво се сееща за тялото и лицето на Срамната и Престъпната. Блудността ѝ може да е разкрасявана (“Песен на песента ми”, “Посвещение”) или припомняна в отблъскващите ѝ изгледи (V, 186), Догонването на точния стих, на римите, харесвани от другите, догонването на поезията-която-е-слава е същото като застигането на капризна продажница (V; 347),

Тревогата, продуцирана от напреженията между идентификация и раз-идентификация (“аз, поетът, съм пачавра” - “тя, поезията, е курва”, “аз съм поезията” - “аз не съм поезията”), заглъхва в артикулираното като победност примирение, което публично огласява (в определена норма на естетизацията) “срамната жена в мен”. Завръщането на песента- блудница” в този, който я е изпял, любовността между тях - сливане поради “поглъщане” (*Ела при мен. Ела у мен... Бъди при мен. - бъди у мен*), е специфичен етиологически мит. Той обяснява (по още един начин) “откъде идва”, “как се е случило” женствено-пачавреното в създателя на думите. Между другото, Мешеков в своя класически и все още никак достатъчен текст от 1934 г.твърди, че *Яворов се чувства сроден с vyplътени порок - с проститутката:*

*Чудовище за гньс, обзидано в тъми,... о жива плът и дух - на самотата! - тя е като самия поет: Не виждаш ли, не чуеш звук отвън! и пак за тях копнееш в тежък сън*⁵. Критическото изказване възпроизвежда същностен сегмент от коментирания представност, постулираща подобия-обвързаност между позорна женственост и творене. Именно нереклексираният усет за това Яворово вдвояване кара Мешеков да смята, че “Чудовище” среща Поета и Проститутката. Интуициите стигат до приближението “тя е като него”; “той е тя”, “тя е той” са неприемливи за 1934 г. казвания.

Тогавашият интерпретатор е сигурен, че То (*чудовище си ти, чудовищно дете...*) е женско и защото “дете” като Нейно именуване е използвано в Яворовите текстове и изобщо е трафарет в лю-

5. Мешеков, И. Цит. съч., с. 542.